

Zemřela paní Marie Lacigová, malířka a ilustrátorka, kterou měli rády děti i ti odrostlejší. Narodila se 7. března 1928 v Pardubicích, zemřela ve věku 92 let 2. dubna 2020 v Plzni.

Vystudovala pražskou VŠUP u prof. Fr. Muziky, a to obor knižní a užitá grafika a také Pedagogickou fakultu UK. Po studiích spolu s manželem doc. MUDr. Zdeňkem Lacigou trvale působila v Plzni, vychovala 3 syny a vedle péče o rodinu se také věnovala volné tvorbě. Působila krátce jako učitelka výtvarné výchovy, důležitou se však stala její výtvarná práce pro anatomický ústav Lékařské fakulty v Plzni. A pak zde bylo široké spektrum volné tvorby, opírající se o ilustraci, užitou grafiku, grafiku, kresbu a malbu. Byla excelentním kreslířem s citem pro linii, tvar i barvu. Marie Lacigová vytvořila rozsáhlé osobité dílo, které těšilo děti i dospělé pro jeho čitelnost, poetičnost, fantazii a hlubokou znalost člověka i reálií.

Nade vše jí byla blízká příroda, flora i fauna, květiny, brouci, rumištní rostliny, staré stromy s veverkou, keře osídlené ptáky. V přírodě ráda odpočívala, ale také ji celoživotně s porozuměním poznávala. A byla věru bystrým a vnímavým pozorovatelem, který viděl to podstatné, často povrchním divákům skryté. Jen tak mohly vznikat její krásné nástěnné kalendáře s přírodními motivy, obrazy starých zahrad, úseky netknuté i ohrožené přírody.

Důležitým zdrojem inspirace malířské práce byla pro Marii Lacigovou literatura. Měla ráda klasické autory, básnické sbírky svých přátel, třeba A. Vávrové, ale i pohádky a pověsti naše či světové. Vznikla tak její známá díla, např. ilustrace k H.Ch. Andersenovi, B. Němcové, K. J. Erbenovi, obrázky pro Chodské nebo Vodnické pohádky, výtvarný doprovod k pověstem Plzně či Šumavy. Vskutku monumentálním dílem se staly Pohádky pro každý den pro francouzského vydavatele s 365 ilustracemi.

Spolu s přírodou, literaturou a hudbou měla Marie Lacigová rovněž moc ráda historii. Však také vytvořila řadu krásných vedut historických měst nejen na Plzeňsku, kde akcentovala jejich dominanty, ale nikdy neopomněla přidat ozvlášťující prvek. Měla ráda Plzeň a věnovala jí řadu děl, třeba grafický cyklus plzeňských historických portálů, obohacených vždy dějem s postavou v příslušném dobovém oděvu. Strávila mnoho času studiem autentických reálií a artefaktů a dokázala je výborně do obrazového celku začlenit a verifikovat děj.

Marie Lacigová uspořádala řadu samostatných výstav nejen v naší vlasti, pravidelně prezentovala svoji tvorbu na členských výstavách UVU Plzeň, Letnicích umělců, její práce jsou zastoupeny v galerijních, muzejních i soukromých sbírkách.

Podíváme-li se na dílo Marie Lacigové jako celek, pak musíme také konstatovat, že zlo v jakékoliv podobě je v něm cizí. I to čertisko či zlá macecha mají v sobě drobný prvek laskavosti či humoru, protože laskavá a se smyslem pro humor byla také Marie Lacigová . A byla také moudrá, nepatetická, s porozuměním pro vše živé. A věřte, že právě proto se bude po ní moc stýskat. S úctou a láskou budeme na Marii Lacigovou, na Marušku, jak jí přátelé říkali, rádi vzpomínat a stále se těšit z jejího výtvarného díla.

